

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01 липня 2008 року

м. Ужгород

Колегія суддів палати з цивільних справ апеляційного суду
Закарпатської області в складі:

головуючого – Собослой Г.Г.,
суддів: Мацунич М.В., Куцин М.М.,
при секретарі Коновчук Т.В.,
з участю представника УДППЗ “Укрпошта” -
Русенко Т.М.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Ужгороді
цивільну справу за апеляційною скаргою Бігун Степана Юрійовича
на рішення Тячівського районного суду від 09 квітня 2008 року
по справі за позовом Бігун Степана Юрійовича до Українського
ДП поштового зв'язку “Укрпошта”, Ростов М.В., Русенко Т.М. про
поновлення на роботі, стягнення матеріальної та моральної
шкоди, -

встановила:

У листопаді 2006 року Бігун С.Ю. звернувся в суд із
вищезазначеним позовом, мотивуючи тим, що рішенням суду від
10.10.2006 року його було вдруге поновлено на посаді начальника
Тячівського ВуПЗ ЗД УДППЗ “Укрпошта” і 31.10.2006 року дане
рішення відповідачем було виконано та одночасно наказом № 395
від 31.10.2006 року його звільнено із займаної ним посади.

Вважає, що звільнення із займаної ним посади є незаконним,
проведено всупереч вимогам ст. 40 ч.1 п.п.2,3, п.1,2 ст.41, ст.43¹

КЗпП України і звільнення за систематичні порушення трудового законодавства, наявні грубі порушення та укриття факту розкрадання державного майна за які його притягнуто до адміністративної та кримінальної відповідальності, порушення роботи з документами ДСК та які містять конфіденційну інформацію, втрату довіри є надуманими та не ґрунтуються на вимогах закону.

Посилаючись на вказані обставини, просив задовольнити позовні вимоги, стягнути з відповідача на його користь не виплачену заробітну плату з 10.10.2006 року по 31.10.2006 рік, заробітну плату за час вимушеного прогулу з моменту звільнення до постановлення рішення суду, моральну шкоду у розмірі 10 000 грн., а з Ростова М.В. - 10 000 грн., Русенко Т.М. - 5 000 грн., скасувати наказ Закарпатської дирекції УДППЗ "Укрпошта" №19-14/ДСК від 26.06.2006 року "Про скасування допуску Бігун С.Ю." та стягнути з відповідача судові витрати пов'язані з розглядом справи.

Рішенням Тячівського районного суду від 09 квітня 2008 року позов Бігун С.Ю. задоволено частково.

Змінено причину формулювання звільнення Бігун Степана Юрійовича та викладено в наступній редакції: звільнити Бігун Степана Юрійовича за ст.40 ч.1 п.1 КЗпП України у зв'язку з реорганізацією Тячівського ВуПЗ та скороченням чисельності штату з 31 грудня 2006 року.

Стягнуто з Закарпатської дирекції УДППЗ "Укрпошта" на користь Бігун Степана Юрійовича 2335 грн. 16 коп. середнього заробітку за час вимушеного прогулу, а в решті позову відмовлено.

В апеляційній скарзі ставиться питання про скасування рішення суду, як таке, що постановлене з порушенням норм процесуального та матеріального права, оскільки суд не правильно застосував норми щодо зміни формулювання звільнення та відшкодування моральної шкоди. Суд не з'ясував ту обставину, що юридично відбулася не ліквідація, а реорганізація Тячівського ВуПЗ і безпідставним є посилання на п.18 Постанови Пленуму Верховного Суду України "Про розгляд трудових спорів."

Заслухавши пояснення представника відповідача - Русенко Т.М., яка просить рішення суду залишити без змін, перевіривши матеріали справи, судова колегія вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню із скасуванням рішення суду першої інстанції і ухваленням нового рішення, яким позовні

вимоги Бігун С.Ю. слід задовольнити частково із наступних підстав.

Задовольняючи частково позовні вимоги, суд першої інстанції обґрунтовано визнав, що звільнення позивача із займаної ним посади проведено з порушенням вимог ст. ст. 148, 149, ч.1 п.8 ст.43¹ КЗпП України і з порушенням строків застосування дисциплінарного стягнення, не доведеністю систематичного порушення позивачем трудового законодавства, наявність грубого порушення та укриття факту розкрадання державного майна, за які його притягнуто до адміністративної чи кримінальної відповідальності, порушення роботи з документами ДСК та які містять конфіденційну інформацію та звільнення проведено під час його тимчасової непрацездатності.

Разом з тим висновок суду щодо зміни причин формулювання звільнення Бігун С.Ю. за ст. 40 ч.1 п.1 КЗпП України у зв'язку з реорганізацією Тячівського ВуПЗ та скорочення чисельності штату з 31 грудня 2006 року не ґрунтується на вимогах ч.1 п.1 ст.40, 235 ч.2 КЗпП України і не відповідає фактичним обставинам справи.

Матеріалами справи встановлено, що згідно рішення Тячівського районного суду від 10 жовтня 2006 року Бігун С.Ю. поновлений на попередній займаній ним посаді і 31.10.2006 року дане рішення було виконано.

Одночасно, наказом відповідача №395 від 31.10.2006 року Бігун С.Ю. за систематичні порушення трудового законодавства, наявні грубі порушення та укриття факту розкрадання державного майна за які його притягнуто до адміністративної та кримінальної відповідальності, порушення роботи з документами ДСК та які містять конфіденційну інформацію, втрату довіри - звільнено з посади начальника Тячівського ВуПЗ.

У відповідності до п. п. 2,3 ч.1 ст.40 КЗпП України трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом лише у випадках виявленої невідповідності працівника займаній посаді або виконуваній роботі внаслідок недостатньої кваліфікації або стану здоров'я, які перешкоджають продовженню даної роботи та систематичного невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного чи громадського стягнення.

Постановами Тячівського районного суду від 04 травня 2006 року, 30 серпня 2006 року, Хустського районного суду від 26 жовтня 2006 року адміністративні справи відносно Бігун С.Ю. за ч.1 ст.212⁵ КУпАП провадженням закриті за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.

Рішенням апеляційного суду Закарпатської області від 27 вересня 2006 року стверджується, що суд першої інстанції обґрунтовано визнав накладення стягнень на Бігун С.Ю. неправомірними.

Таким чином, мотиви та підстави для звільнення Бігун С.Ю. зазначені в наказі про звільнення відповідача за ч.1 п.2 ст.40, ч.3 ст.40, п.1 ст.41, п.2 ст.41, ч.1 п.8 ст.43¹ КЗпП України не знайшли свого підтвердження як в суді першої інстанції так і в суді апеляційної інстанції, а тому звільнення позивача за вищезазначеними нормами закону є незаконним.

Наказом №313 від 28.08.2006 року Закарпатської дирекції УДППЗ "Укрпошта" реорганізовано Хустський та Тячівський ВуПЗ шляхом приєднання Тячівського ВуПЗ до Хустського ВуПЗ та створення на їх базі Центру поштового зв'язку №2 в м.Хуст.

У відповідності із роз'ясненнями Пленуму Верховного Суду України, які викладені в п.18 постанови від 06 листопада 1992 року №9 із послідуочими змінами "Про практику розгляду судами трудових спорів", суд не вправі визнати звільнення правильним, виходячи з обставин, з якими власник або уповноважений ним орган не пов'язували звільнення. Якщо обставинам, які стали підставою звільнення, в наказі (розпорядженні) дана неправильна юридична кваліфікація, суд може змінити формулювання причин звільнення і привести його у відповідність з чинним законодавством про працю.

У випадку, коли працівника звільнено без законних підстав або з порушенням встановленого порядку, але поновити його на роботі неможливо внаслідок ліквідації підприємства, установи, організації, суд визнає звільнення неправильним і зобов'язує ліквідаційну комісію або власника (орган, уповноважений управляти майном ліквідованого підприємства, установи, організації, а у відповідних випадках - правонаступника) виплатити цьому працівникові заробітну плату за час вимушеного прогулу (ч.2 ст.235 КЗпП). Одночасно суд визнає працівника звільненим за п.1 ст.40 КЗпП у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації.

Матеріалами справи стверджується і дана обставина не заперечується відповідачем, що відбулася реорганізація Тячівського

ВуПЗ і висновок суду першої інстанції про не можливість поновити позивача на займаній посаді не можливо у зв'язку із скороченням посади, яку він займав і не можливо поновити його на посаду начальника Тячівського цеху поштового зв'язку не ґрунтується на фактичних обставинах справи та вимогах ст.40 ч.1 п.1 КЗпП України, яка передбачає звільнення у зв'язку з ліквідацією підприємства, установи, організації.

Згідно штатного розпису працівників Центра поштового зв'язку №2 в м.Хуст Закарпатської дирекції УДППЗ "Укрпошта" на 2006 рік вбачається, що при реорганізації збереглася і наявна посада начальника ЦОС №1 м.Тячів і яка не є вакантною, але дана обставина не є підставою на думку судової колегії для відмови в його поновленні, оскільки звільнення позивача було проведено з порушенням вимог чинного законодавства.

За таких обставин, судова колегія вважає, що Бігун С.Ю. підлягає поновленню на посаді начальника Тячівського цеху поштового зв'язку із стягненням середнього заробітку за час вимушеного прогулу з 31.10.2006 року по 01.07.2008 року в розмірі 22 200 грн. з розрахунку, що середньомісячна заробітна плата позивача перед звільненням становила 1 110 грн (а.с.113) і з врахуванням, що трудовий спір розглядався більше одного року не з вини працівника у відповідності до вимог ст.235 КЗпП України та з скасуванням наказу про звільнення його з посади начальника Тячівського ВуПЗ.

Також підлягає задоволенню вимога Бігун С.Ю. про стягнення 700 грн. за час вимушеного прогулу з 10.10.2006 року при постановленні рішення про поновлення на роботі по 31.10.2006 року в зв'язку з виконанням цього рішення відповідачем і яка не була виплачена позивачу.

Позовна вимога позивача про скасування наказу відповідача №19-14 ДСК від 26.06.2006 року "Про скасування допуску Бігун С.Ю." не підлягає задоволенню, оскільки позивачем пропущено строк звернення передбачений ст.233 КЗпП України для вирішення трудового спору в цій частині, поважність причин пропуску ним не наведено і не встановлена в судовому засіданні під час розгляду його вимог.

У відповідності до ст.237¹ КЗпП України відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди працівнику проводиться у разі, якщо порушення його законних прав призвели до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Враховуючи те, що відповідач неодноразово незаконно звільняв позивача із займаної ним посади і при даному звільненні наявні порушення його прав у сфері трудових відносин, що призвело до моральних страждань в зв'язку з втратою роботи та нормальних життєвих зв'язків, що вимагає від нього додаткових зусиль для організації свого життя, завдана шкода його діловій репутації та порушення стосунків з оточуючими людьми і з урахуванням обставин справи, судова колегія вважає, що моральна шкода заявлена позивачем підлягає частковому задоволенню у розмірі 5 000 грн., яка підлягає стягненню з відповідача на користь позивача.

В позовних вимогах Бігун С.Ю. про стягнення моральної шкоди з посадових осіб відповідача слід відмовити, оскільки вищезазначена норма закону поширюється на правовідносини, що виникають між власником або уповноваженим ним органом та працівником і не застосовується до правовідносин між посадовими особами підприємства та працівниками.

Судові витрати у відповідності до ст. ст. 79, 81 ЦПК України підлягають стягненню з відповідача на користь держави у розмірі 210 грн. 50 коп. судового збору та 30 грн. за інформаційно – технічне забезпечення розгляду справи.

При таких обставинах, судова колегія вважає, що рішення суду першої інстанції підлягає скасуванню з ухваленням нового рішення у відповідності до вимог ч.1 п.4 ст.309 ЦПК України, яким позовні вимоги Бігун С.Ю. слід задовольнити частково із вищезазначених підстав.

Керуючись ст. ст. 60, 309, 316 ЦПК України, ст. ст. 40 ч.1 п. п.1, 2, 3, ст. 41 п. п. 1, 2, ст. 148, 149, 235, 237¹ КЗпП України, судова колегія,-

Р І Ш И Л А :

Апеляційну скаргу Бігун Степана Юрійовича задовольнити.
Рішення Тячівського районного суду від 09 квітня 2008 року скасувати.

Позов Бігун С.Ю. задовольнити частково.

Скасувати наказ ЗД УДППЗ "Укрпошта" №395 від 31 жовтня 2006 року про звільнення з посади Бігун С.Ю. начальника Тячівського ВуПЗ.

Поновити Бігун Степана Юрійовича на посаді начальника Тячівського цеху поштового зв'язку Закарпатської дирекції УДППЗ "Укрпошта."

Стягнути з Українського Державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" на користь Бігун Степана Юрійовича 22 200 (двадцять дві тисячі двісті) гривень за час вимушеного прогулу та заробітну плату з 10.10.2006 року по 31.10.2006 року - 700 грн.

Стягнути з Українського Державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" на користь Бігун Степана Юрійовича 5 000 (п'ять тисяч) гривень заподіяної моральної шкоди.

Рішення суду в частині поновлення на роботі Бігун С.Ю. та стягнення середньомісячної заробітної плати в розмірі 1 100 грн. підлягає негайному виконанню.

В решті позову відмовити.

Стягнути з Українського Державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" на користь держави 210 грн. 50 коп. судового збору та 30 грн. за інформаційно - технічне забезпечення розгляду справи.

Рішення набирає законної сили з моменту його проголошення.

Рішення може бути оскаржено в касаційному порядку до Верховного Суду України на протязі двох місяців з дня набрання ним законної сили, шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до суду касаційної інстанції.

Головуючий: (підпис)

Судді: (підписи)

Згідно з оригіналом:
Суддя апеляційного суду
Закарпатської області

Г.Г. Собослой